

ВВВВВВ

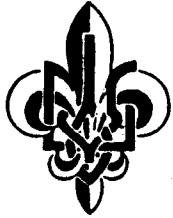
Орлиної ради

4. 125

липень - вересень

2000

Вогонь Орлиної Ради

1

ДОРОГІ БРАТЧИКИ Й СЕСТРИЧКИ!

Ділюся з Вами знаменитою вісткою, що народилося найновіше новача: Крайова Пластова Старшина України приступила до видавання журналу для новацтва „Пташеня”. Журнал виходить у Львові заходами колективу який очолює гол. редактор С. О. Софійка Нагірна. Цей новий новацький журнал продовжує традицію попередніх: журналу „Новак”, що виходив у 1946 – 1950 рр. і „Готуїсь” (1953 – 1998; останньо припинив появу).

Перше число журналу складене до теми „Яйце”. Матеріал на рівні молодшого новацтва. 24 сторінки + обгортка. Одиноке завваження, що можна зробити, це те, що бракує чогось пластового-новацького. Можна було на пр. пов'язати з новацькою змілістю про писанкарство або „Добродушок” чи „Син України” (варення яйця).

Остає сердечно привітати наше найменше дитинча – „Пташеня” та поважати Редколегії й усім що працюють над журналом, щоб їм ніколи не бракло наснаги до праці, щоб не мусіли переривати появи журналу, та щоб викликали таке захоплення серед новацтва, яке воно має з найцікавіших елементів пластової новацької програми. А зі свого боку обіцяємо їм якнайповніше сприяти!

Щиро вітаю Вас:

СКОБ!

Сергій Орел Орел

ДОКУМЕНТИ НАШИХ ДНІВ

Пласт Українська Скаутська Організація

Звіт

з міжокружного табору УПН «Лісові пригоди»,
що відбувся від 3 до 14 серпня
в с. Головач Полтавської обл.

I. Організація

1. Керівництво табору

1) старшина:

комендантка С. О. Юля Бурма
керманіч виховної програми бр. Леонід Пасько
духівник о. Юрій Кролевський

2) булава:

бунчужний С. О. Костянтин Василиченко
підбунчужний бр. Максим Безнос
писарка С. О. Ольга Свідзинська
інтендант (під час мандрівки) бр. Костянтин Василиченко

2. Ланка інструкторів

1) виховники:

С. О. Світлана Сорока
сес. Тетяна Стрігьєвич
сес. Світлана Гаращенко
сес. Оля Мендріна
бр. Олександр Аргат
бр. Володимир Годзенко
бр. Григорій Пронюк
бр. Віктор Власко

2) інструктори:

сес. Оля Яцева
сес. Люда Недорубко
бр. Мирослав Меркун
бр. Віктор Троцький
бр. Сашко Вергун
бр. Сергій Сергєєв

3. Допоміжні інструктори

сес. Олена Шкарупа
сес. Наталка Танчин
сес. Олена Кравченко
сес. Марина Довженко
сес. Леся Кульчинська
сес. Орися Шептун
сес. Катерина Храпач
сес. Мирослава Чиркова
бр. Максим Кролевський

4. Допоміжний персонал

п. Валентина Кролевська
п. Людмила Сердюк

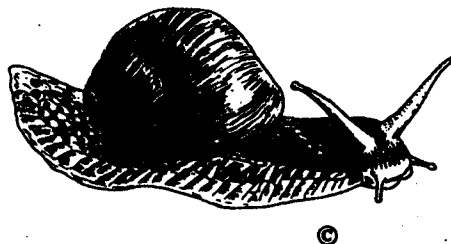
Працівники дитячої оздоровчої бази «Маяк»

5. Чисельний стан табору

- а) провід — 6 осіб
 - б) інструктори — 14 осіб
 - в) допоміжні інструктори — 9 осіб
 - г) допоміжний персонал — 2 особи
 - г) учасники — 56 осіб
- разом 87 осіб

6. Стан учасників за ступенями (до табору)

- а) зацікавлених 10 осіб

б) прихильників 18 осіб

в) новаків 23 осіб

г) жовтодзюбів 3 особи

г) юних орлят 2 особи

7. Чисельний стан роїв

річ ч. 1 «Ліщинки» — 6 осіб

рій ч. 2 «Грушівнички» — 8 осіб

рій ч. 3 «Соснячки» — 7 осіб

рій ч. 4 «Чортополошники» — 9 осіб

рій ч. 5 «Ясенята» — 8 осіб

рій ч. 6 «Кленовички» — 6 осіб

рій ч. 7 «Дубовички» — 8 осіб

рій ч. 8 «Черемшинки» — 4 особи (гості)

8. Кількість учасників за осередками

Білки — 1 особа (гостя)

Євпаторія — 1 особа

Ічня — 8 осіб

Київ — 7 осіб

Кіровоград — 3 особи

Кременчук — 3 особи

Крилів (Світловодськ) — 10 осіб

Львів — 1 особа

Нікополь — 3 особи

Полтава — 14 + 5 (гості)

II. Праця

1. Рамовий порядок дня

7:00 — 7:05 вставання

7:05 — 7:20 руханка

7:20 — 8:00 вмивання, порядкування, поїзда чистоти

8:00 — 8:30 молитва, піднесення прапорів, наказ

8:30 — 9:15 сніданок

9:15 — 9:30 підготовка до занять

9:30 — 11:00 сходи

11:00 — 12:00 майстрування, спів

12:00 — 14:30 обід, пообідній відпочинок

14:30 — 16:00 історичні ігрові комплекси

16:00 — 16:15 підвечірок

16:15 — 17:00 ігри

17:00 — 19:00 вмілості

19:00 — 19:30 вечір

19:30 — 20:00 знесення прапорів

20:00 — 20:30 підготовка до вогника

20:30 — 21:30 вогник

21:30 — 22:00 підготовка до сну

22:00 — 7:00 нічна тиша

2. План праці

ройові заняття 11 / по 1,5 год. / 16,5 год.

ланкові заняття 10 / по 2 год. / 20 год.

історичні ігрові комплекси 9 / по 1,5 год. / 13,5 год.

духовні години 3 / 1,5 год. / 4,5 год.

співи 12 / по 0,5 год. / 6 год.

майстрування 12 / по 0,5 год. / 6 год.

прогулянки 1 / 4 год.

вогники 4 / по 1 год. / 4 год.

теренові ігри 2 / по 1,5 год. / 3 год.

змаги 1 / 2 год.

Служба Божа 1 / 2 год.

інші богослуження (молебні) 1 / 0,5 год.
ігри 5 / по 1 год. / 5 год.

3. Вмілості:

- «Любитель минулого» — 5 осіб
- «Бистрозмисл» — 3 особи
- «Соловейко» — 2 особи
- «Мандрівник по Україні» — 6 осіб
- «Грай-жучок» — 9 осіб
- «Картограф» — 5 осіб
- «Приятель птахів» — 7 осіб
- «Лісовик» — 4 особи

4. Склали

- а) заяву вступу — 8 осіб
- б) історичний ігровий комплекс «Боярівна-1» — 10 осіб
- в) історичний ігровий комплекс «Отрок» — 20 осіб
- г) історичний ігровий комплекс «Звідун» — 13 осіб
- ґ) I пробу — 17 осіб
- д) II пробу — 7 осіб
- ж) III пробу — 11 осіб

5. Сходили з проводом та ланкою інструкторів: 10 по 1 год. Питання: планування на наступний день; точкування; господарські проблеми; підсумки табору.

III. Господарка / фінанси

1 Джерела фінансування

- а) внески учасників 600 грн.
- б) Полтавський обласвиконком 1000 грн.
- в) Полтавська організація «Просвіти» 900 грн.
- г) Полтавський райвиконком 600 грн.
- Разом: 3100 грн.

2. Статті витрат:

- Харчування 4300 грн.
- Дрібний виряд 90 грн.
- Аптечка 35 грн.
- Фотографії та фотоплівка 100 грн.
- Транспортні витрати 12 грн.
- Телефонні витрати 63 грн.
- Разом: 4600 грн.

3. Стан на кінець табору:

- Надійшло 3100 грн.
- Витрачено 4600 грн.
- Борг за харчування 1500 грн.

4. Книговедення:

- а) книга коменданта
- б) книга наказів
- в) книга фінансів

5. Інвентар

- шатра 2 (база «Маяк»)
- намети 5 (база «Маяк»)
- казанки 50 л. 2 (база «Маяк»)
- сокира 2
- пилка 4
- лопата 1

6. Бібліотека

- Новий Завіт
- Пригоди Озивайка та лісового люду (4 прим.)
- Т. Самотулка. Історія України в іграх, ч. 1 (1 прим.)
- Т. Самотулка. Історія України в іграх, ч. 2 (4 прим.)
- Книжка братчика і сестрички

Книжки з майстрування, серія «От простого к сложному»
 Правильник УПН (3 прим.)
 Н. Кулинич. Як переводити новацькі табори
 Книжечка жовтодзюба (3 прим.)
 Збірник ігор для новаків (рукопис)
 Н. Кулинич. Новацький співаник
 Співаник «У мандри»
 Співаник «В дорогу»
 З невичерпної криниці (казки)
 Чарівне кресало (казки)
 Українські народні казки

7. Санітарно-здоровий стан табору і учасників

Проживання. Станіонарне приміщення. Медичний огляд на базі «Маяк» на початку і в кінці табору. Під час мандрівки проживання в шатрах і в наметах з матрасами і ковдрами з бази «Маяк». На базі постійно працював душ, яким користувалися майже щовечора (коли не було вогників).

Захворювання. Хронічні запалення верхніх дихальних шляхів у майже половини учасників табору. Постійні масажі ввечері, розтирання ефірним маслом евкаліпта проводили сес. Ольга Свідзинська, сес. Юля Бурма та бр. Віктор Власко.

Дуже м'яка вода з сильним присмаком нафти, що призводило до розпушення шлунків. Під час мандрівки воду доводилось довозити зі свердловини з с. Головач, бо чистих джерел на березі Ворскли немає. Вода з Ворскли використовувалась як технічна. Акліматизація не проходила.

8. Безпека

На території бази «Маяк» був розташований дитячий майданчик з великою кількістю різноманітних гоїдалок. Травм не було. Один новак впав і вдарив спину.

9. Харчування, кухня

Під час перебування на базі харчування на кухні бази «Маяк». Харчування задовільне. Дуже малокалорійне.

Під час мандрівки харчування на польовій кухні.

Обмежений раціон харчування (переважно гречка і макарони), дуже мало овочів. Нерегулярний довіз харчів з бази на місце мандрівки.

IV. Завваги комендантки табору

Табір відбувався на оздоровчій дитячій базі «Маяк» в с. Головач Полтавської обл. Організаторами табору були ст. пл. Костянтин Василиченко та п. Микола Кульчинський з Полтави, який помагав коштами. Частину коштів обіцяв перевести голова КПС України, але через те, що бухгалтерка бази «Маяк» неправильно оформила рахунок, кошти не змогли перевести. В результаті за табором залишився борг за харчування в сумі 1500 грн.

В часі підготовки табору виявилось, що на базі окрім новаків має перебувати єврейський сімейний табір з Сум. Оскільки для нормального переведення таборової програми присутність чужих людей не є бажаною, провід намагався узгодити час таборування з керівництвом бази. Термін табору пересувався кілька разів. Але в результаті виявилось, що через певні труднощі учасники єврейського сімейного табору не змогли прибути в намічений час, і заїзд обох таборів відбувся одночасно.

Адміністрація табору обіцяла розмістити пластунів в окремому корпусі, але коли ми приїхали, виявилось, що нас поселяють в корпус, де частину кімнат займають євреї, а частину — відпочиваючі з Полтави. Останні скоро стали гостями табору і брали участь в усій таборовій програмі. Після довгих суперечок нам вдалося отримати окрему кімнату для проводу в тому ж корпусі.

Для того, щоб якомога менше перешкоджати євреям переводити їхню програму, провід переніс всі таборові заняття до лісу, куди постійно носили весь необхідний виряд і столи для майстрування.

На превеликий жаль, керівництво єврейського сімейного табору не виявило належного розуміння. Щовечора проводилися гучні дискотеки, які тривали до 24 год., а часом і до 2 години ночі. Незважаючи на дрібні прикросці, які нам чинили, ми намагалися якнайтолерантніше ставитися до наших сусідів і не дати новакам зрозуміти, що провід має з приводу присутності євреїв на таборі певні труднощі. Проте після того, як через погано налагоджену роботу ідальні ми збилися з графіка і мали нагоду повечеряти спільно, керівництво єврейського табору висунуло вимогу повної ізоляції пластунів, бо ми заважаємо їм у досягненні їхньої мети (діти у ідальні молилися). Наступного дня поперек ідальні було повішено велику ширму з простирадел, а для пластунів відкрито бічні двері до ідальні. Таке нововведення викликало бурхливу реакцію новаків та деяких інструкторів. Зрештою, ми узгодили графік нашого перебування в ідальні і намагалися якнайточніше його дотримуватися. Порушення часто

походили з боку працівників їдальні, які надавали перевагу євреям. Одного разу пластунів змушено чекати півгодини під дверима їдальні, що обурило чергового Володимира Годзенка, який досить гостро висловив свою думку і примусив накрити вечерю вчасно. Після цього ми довідалися від адміністрації табору, що ми некоректно поведимося. Довелось витратити багато енергії для встановлення дружніх стосунків з їдальнею.

Останнім часом в Україні було встановлено новий порядок медогляду для працівників освіти і культури (введення медичних книг для дорослих), чого провід табору, на жаль, не знав. Жоден з наших виховників не мав такої медичної книги, тому, коли з'явилася перевірка з полтавської районної санепідемстанції, нам почали загрозувати закрити табір. Директорка бази взяла на себе розмови з представницею санстанції, а нам запропонувала на певний час зникнути з території табору. Тому ми вирушили у південну прогулянку на берег Ворскли (8 км.), куди в означений час нам мали привезти підвечірок. Прогулянка була дуже вдалою, діти двічі купалися в річці, але машина з підвечірком спізнилась на півтори години, коли ж з'явилась, виявилось, що підвечірка привезено замало. Так чи інакше, коли голодні діти повернулися до табору на вечерю, виявилось, що євреї святкують шабас і зайняли всю їдальню. Нам запропоновано повечеряти надворі, що, правда, в два прийоми. Діти сприйняли цю пропозицію без великого ентузіазму, а щодо євреїв висловились доволі категорично: «В неділю у нас православний день, то ми їх виженемо з їдальні!»

Для того, щоб зняти напруження в таборі і дати дітям заняття на неділю, провід табору вирішив запросити знайомого священика з смт. Білики, де, між іншим, існує пластовий осередок. О. Юрій Кролевський радо відгукнувся на наше запрошення, і з того часу ми дістали постійну духовну опіку, що позитивно вплинуло як на дітей, так і на дорослих. Священик перебував в таборі з усією родиною, тому його дочка Катруся стала гостею табору, а син бр. Максим швидко включився в програму і допомагав у переведенні ігрового комплексу «Звіду». Сам о. Юрій проводив катехизацію для дітей, а для інструкторів та членів проводу — духовні бесіди і науки.

Під час підбору учасників табору п. Микола Кульчинський попросив взяти кілька дітей з українських родин з м. Нікополя Дніпропетровської області. Цих дітей було троє: двоє хлопців і дівчина. Хлопці, Микола Караман та Микола Свиначенко, не виявили особливого зацікавлення таборовою програмою, зголосилися на вмілість «Мандрівник по Україні», дуже ретельно перемалювали карту, позичили у хлопців зі свого рою кросівки і годинник і в неділю під час Служби Божої втекли. Виявилось, що це хлопці з Нікопольського інтернату для дітей-сиріт. Частина проводу знала про це, але комендантку забули повідомити. Ми зголосили про втечу Полтавський міський лінійної міліції, але, довідавшись від новацтва докладніше про хлопців, заспокоїлися. Один з них, Микола Караман, родом з Молдови, нещодавно приїхав з батьком до Миколаєва, потім втік і так опинився в Нікополі. За останніми відомостями, хлопці вже повернулися до свого дитячого будинка добровільно і зараз навчаються в школі. Міліція, очевидно, їх не шукала. Третя учасниця з Нікополя, Олеся Назаренко, яка живе з бабцею (мама пропала десь на заробітках), показала себе на таборі дуже добре.

На восьмий день нашого таборування завершився єврейський сімейний табір, і євреї від'їхали. Оскільки годувати лише вісімдесят осіб, які ще й досі не сплатили повної суми, керівництву бази було не вигідно, нам запропонували піти в мандрівку, для чого дали весь необхідний виряд, а харчі обіцяли щодня підвозити. Таким чином ми мали заощадити 1,5 грн. з учасника денно (платня за харчування на базі становила 6 грн. за учасника денно). Проводу табору не залишалося нічого іншого, як прийняти цю пропозицію, і ми вирушили на берег Ворскли, взявши з собою сімох відпочиваючих з Полтави та о. Юрія Кролевського з родиною. Таборування на мандрівці було чудове, гарна природа, чиста вода в річці лише сприяли оновленню табору. Проте з довозом харчів було постійно дуже скрутно, і наш інтендант чудовим способом готував сніданки, обіди і вечері буквально з нічого. Останній сніданок в мандрівці був особливо пам'ятний, бо складався з гречаної каші, помідорів і грушок, политих молоком. Також скрутно було з питною водою, по яку доводилось ходити в село до садиби директорки бази п. Людмили Сердюк, яку не завжди можна було застати вдома. В інших сільських криницях вода виявилася непридатною для пиття.

Незважаючи на всі ці дивовижні обставини, ми щасливо відбули табір і навіть вичерпали програму, а для себе зробили кілька важливих висновків:

1. Не робити таборів там, де є єврейські чи будь-які інші сімейні табори.
2. Намагатися уникати будь-яких баз, навіть якщо за перебування на них обіцяє гроші сам п. Микола Кульчинський. Краще знайти порожню сільську школу і завезти туди продукти, варити самим — буде економніше, поживніше і смачніше.
3. Проводити окремі новацькі табори для дівчат і хлопців, а також для дітей різного віку. Краще витратити більше грошей та енергії, але зробити табір краще.

4. Не брати на табір зовсім невідомих дітей з невідомих міст, перед тим не зустрівшись з їхніми батьками, навіть якщо добрі друзі переконують, що це діти у добрих українських родин. Звичайно, хто готовий до несподіванок, може цією пересторогою знехтувати.

5. Обов'язково запрошувати на табори о. Юрія Кролевського та інших священиків, але попередньо з ними познайомитись.

6. Пробувати збирати з учасників таку кількість коштів, яка б покривала несподівані витрати на харчування, навіть якщо всі навколо обіцяють перерахувати гроші. Краще потім віддати батькам залишок — для багатьох це буде просто знахідка.

Цей перелік можна продовжувати, а також можна багато писати про виховників, програму, події і проблеми. Зрозуміло, що проблеми це не нові, бо інші коменданти новацьких таборів майже з усіма цими проблемами стикались. Але табір «Лісові пригоди» був по суті першим великим новацьким табором, організованим Центральною округою спільно зі станицею Ічня, і табором, попри все, добрим. Тому всім інструкторам, проведу і друзям належиться велика подяка.

СКОБ — Готуйсь!

Комендантка

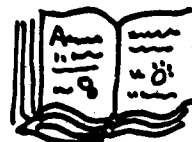
С. О. Юля Бурма

Писарка

С. О. Ольга Свідзинська

ЩО РОЗКАЖЕМО НОВАЦТВУ?

ЗОЗУЛКА І ЧЕРЕВИЧКИ

Не мали колись чоловік та жінка дітей. Сумно в хаті, невесело. Ось і стали вони богиню Мокошу, покровительку врожаю, просити, щоб їм поврожайлось. Щоб і їх щастя повне було – дитятком засяяло. Змилювалася над ними богиня – русичів берегиня та їй післала їм донечку.

Так уже пестили її батьки, так уже маніжили. Виросла вередуха – світ такої не бачив. Що не купить батько на ярмарку, а вона: „Не таке! Хочу таке, щоб ні в кого не було, щоб здивувалося все село!”

Ось і просить вона раз: -Продайте, татусю сиві вички, купіть мені черевички, в яких і самій князівні до лиця в ходити!

І таки вмовила. Їхав батько у столичний град сивими волами, а повернувся – своїми ногами. Купив черевички: підківки срівні, пасочки золоті, а самі черевички так і грають, мов би аж шлях присвічують вечірній.

Цілує їх вередуха, милує. Леде ранку діждалася. Перед дівчатками красується, перед хлопцями хизується. Мало здалося. І худобі показала в лузі і дикому цапові в ярці. „Ану ж - думає -дай я ще запишаюся перед бугзьком-чорногугзьком. У нього червоні, а в мене ще червоніші!” Та й притьма на болото.

А він походжає, поживу в торбині збирає. Дівчина з купини на купину та до нього:

-Ну, та глянь же, бугзьку-бугдиле, задивляється на мої черевички сам Ярило!- затапцювала на купині...

І не втрималась - шубовсть у трясину. Стала вона до неба руки здіймати, стала благати:

-Матінко Мокошо! Матінко хороша, не дай же мені, молодій, тут пропасти!

Коли де не візьмесь бабуся перед нею, - з'явилася, промовляє:

-Та роззуйся ж, дитино! То тебе підківки срівні, пасочки золоті до дна тягнуть!

-Ой, бабусенько! Я ж їх більше батька, нені люблю! Все в по світу літала, кожному ці черевички показувала!

-Що ж, дитино перегорділа, лети!- змайнула бабуся широко руками.

Овернула дівчина зозулькою, а черевички так і залишились у баговинні. Згодом вони квіткою проросли – зозуліні черевички. І тільки де їх зозулька побачила, так аж залетється, бідолашна, одразу: „Тут-тут! Тут-тут!”

Сестр. Таня Стрітьєвич (Кіровоград)

До попереднього оповідання: Зозулинець - це орхідея. Їх в Україні більше 20 видів. Колись широко розповсюджена, нині катастрофічно зникає. Росте лише на заболочених місцях. Бульбочки зозулинця найбільше енергонасичені з-поміж рослин. У татаро-монгольських завойовників вони були на вагу золота. Адже перетерта і розведена кобилячим молоком бульбочка заміняла добовий раціон їжі. Ці виняткові властивості рослини були відомі й козакам. Рушаючи в похід, козак неодмінно вішав на шию під сорочку намистечко з таких бульбочок. А під час голодомору 1933 р. зозулинці рятували від голодної смерті цілі села. Отака ця дивовижна рослина.-

??

ГОРІХИ ВІД БІЛОЧКИ

Толя з радісним вереском охоплює купку лісових горіхів, аби не розкотилися. А вони так і підскакують, так і котяться по гладенькій стільниці. Батько намацує в глибокій кишені ще двійко горішків і кладе на стіл.

-Ой, які гарні, кругленькі! Звідки це? - запитує Толя.

-Я сьогодні далеко забрів у ліс. Іду та й іду. Коли перед мною галявина. Придивляюся – аж білка під кущем нишпорить. Хвіст рудий розпушила: стриб-скік в один бік, стриб-скік у другий. Підійшов ближче, а білка мене побачила, злякалася і майнула на сосну та в дупло – тільки хвостиком мигнула. Затаїлась. А коли відчула, що я їй не завдам лиха, вилізла. Сіла на гілці та й ну лущити горіхи, аж шкаралупки на мене сиплються. І здалося мені, наче вона щось шепоче. Справді, прислухався, аж вона тихо-тихенько каже:

-Збирай, збирай, чоловіче, горішки та віднеси своєму синові малому, хай поласує. А про мене не турбуйся, я вже встигла назбирати хрумтливих горішків та сушених грибів повне дупло – на всю зиму стане. Коли ж не вистачить, я ще знайду. Тут їх багато...

-Дя-ку-ю білочці!- вигукує Толя і, підстрибуючи, біжить до шафи, де лежить молоток. –Я-я-я сам хочу!

-Ні!- заперечує батько і відбирає молоток. –Для початку подивися, як це робиться, а потім сам спробуєш. Головне бити не сильно, щоб зерня було ціле і не розплющилось. Та й пальці треба берегти...

Хоч Толикові дуже кортіло самому спробувати, то він терпляче дивився, як батько вправно і легко розколює горіх за горіхом. Коли ж на столі виросла купка світлокоричневих зернят, батько віддав синові молоток.

-Тепер і ти спробуй!

-Тату, а тобі більше нічого не сказала білка? - спитав малюк і хутко додав: - Не говори! Я сам знаю... Вона сказала, щоб ми віднесли гостинничка моєму хворому другові Петрику.

-А хіба я тобі говорив про це? - перепитав батько.

-Ні. Я сам здогадався, бо білка не могла про це забути...

-Правильно! Ми зараз і віднесемо Петрикові лісового гостинця від білки. Йому буде приємно!- сказав батько і трохи згодом додав:

-Бач, як добре, як славно, коли в лісі на сосні живе добра білка, котра не забуває про дітей.-

Незабудька

Дівчина Міна жила в старовинному замку, що лежав на горбку недалеко села. Вона була дочкою власниці великого маєтку. Дівчина була ніжна і сердечна, радо ділилася з іншими тим, що мала, давали милостиню вбогим, готувала страву хворим, для всіх мала добре слово і привітний усміх. Вона була щаслива, коли мала нагоду зробити добру справу. Але попри те — мала один недолік, який часом завдавав багато прикрощів і їй, і людям: вона була надзвичайно забудькуватою. Часом обіцяла дуже багато — і забувала. Могла забувати попіддивати квіти у замкових кімнатах, і вони гинули на превеликий жаль матусі. Одного разу Міна, та сама Міна, яка ніколи не могла зробити найменшої кривди жодній тваринці, забула насипати зерна своємулюбому канаркові, і він загинув з голоду.

У Міни була добра подруга в селі. Це була мала бідна дівчинка Зоня, батько якої колись був тяжко поранений на війні і тепер жив з невеличкою пенсії. Та цих грошей ледве вистачало на утримання його і дитини. До того ж виплачували її нерегулярно, так що часом і по кілька місяців не отримував ані копійки.

Зоня, хоч була ще мала, але вже заробляла на хліб ручною роботою. Вона дуже гарно вишивала, а Міні так подобалися її роботи, що вона часто давала Зоні замовлення і називала її своєю любовою приятелькою.

Однак навіть люба приятелька не раз терпіла через забудькуватість Міни.

Одного разу мати Міни тяжко захворіла. Найкращий лікар з міста мав приїхати до хворої, і Міна пообіцяла Зоні, що при тій нагоді лікар завітає і до її батька. Того дня, коли мав приїхати лікар, Зоня прийшла до замку, щоб нагадати Міні про її обіцянку, але виявилось, що лікар вже відїхав. Міна зразу ж пригадала собі свою обіцянку і була дуже прикро вражена своєю поведінкою. Та що з того, коли лікаря вже не можна було наздогнати і послати до хворого.

Іншим разом Міна з допомогою Зоні хотіла вишити своїй мамі на іменини фіранки. Для того потрібно було поїхати до міста і придбати шовкових ниток. Зоня вирішила поїхати сама, бо ця справа була дуже відповідальна.

— Добре, — схвалила Міна її план. — Ти поїдеш, а я тим часом догляну твого батька, зварю йому обід і занесу до вашої хати.

Зоня виїхала до міста певна, що приятелька дотримає свого слова. Та саме в той час до замку приїхали гості, і Міна забула про дану обіцянку. А хворий пролежав у своїй кімнаті самотній, маючи лише хліб і воду.

Другого дня Міна вийшла з двома гостями на прогульку до села. Зона якраз тоді білила полотно, яке сама виткала за довгі зимові вечори. Серце Міни здригнулося, бо вона зразу пригадала про вчорашню недотриману обіцянку. Та Зоня ані словом не нагадала їй про цей випадок в присутності чужих людей, хоч вже твердо постановила перестерегти свою приятельку.

Зоня запросила всіх до свого садочка. Гості милувалися кущем троянд, який Зоня виплекала своїми власними руками, і блакитним килимом незабудьок понад струмочком. Потім Зона завела гостей до вітальні і, на прохання Міни, показала їм свою роботу. Поки гості оглядали вишивки і гаптування, дівчина вибігла до саду нарвати квітів. Гості отримали чудові китиці троянд, а Міна — велику китицю незабудьок, завиту у звичайне листя.

Міна зрозуміла значення подарунка. Вона була глибоко зворушена пересторогою своєї приятельки.

— Ти справді вмєєш підібрати такі квіти, які мені справді до лиця, — червоніючи, промовила Міна.

Коли Міна повернулася з гостями додому, всі поставили свої квіти на вікні у кришталевих вазах.

Минуло кілька тижнів. Міна випадково зайшла до тієї кімнати. Гості забрали свої троянди з собою, а незабудьки лишилися на підвіконні. Зелене листя давно зів'яло, а незабудьки були такі ж свіжі, як і перше.

— Цього не може бути! — здивувалася Міна. — У вазі немає ані краплини води, листя пов'яло, а квіти свіжі!

Вона взяла китицю до рук, і щойно тепер помітила, що ці квіти не справжні, а штучні. Зоня вміла чудово робити штучні квіти, тож незабудьки вийшли такі гарні, що відрізнити від природних їх можна було не зразу.

— О, ти маєш рацію, Зоню! — думала Міна. — Саме такого нагадування мені і треба, щоб я не забувала своїх обов'язків. Ніколи, ніколи я не забуду твоєї науки!

Міна перенесла китицю незабудьок до своєї кімнати і поставила в чудову вазу, а тоді постішила подякувати Зоні за увагу, хвалячи її чудове вміння.

— Як тільки комусь щось пообіцяю, — сказала, — зразу поставлю китицю на своєму столі і не заберу, поки не виконаю обіцянку.

— Славно, — схвалив батько Зоні. — Я, коли хочу щось запам'ятати, записую це в записнику, а для дівчини квіти — найкраще нагадування. Як добре, що люди збирають собі квіти на левадах. Але набагато краще, коли вони вживають ці квіти для того, щоб пам'ятати про обов'язок християнського милосердя і любови.

Міна дотримала свого слова. Незабудьки принесли чимало радості і їй, і її ближнім. Тепер вона не легковажила своїми обов'язками, а завжди виконувала їх якнайточніше. Цю переміну помітила і мама Міни.

— Що з тобою сталося? Раніше ти була така забудькувата, а тепер пам'ятаєш про найменшу дрібничку? — Поцікавилася вона одного разу.

Міна розповіла мамі історію з незабудьками.

— Ви є добрі діти, — мовила мама, — і я обов'язково маю вас нагородити.

Незабаром вона придбала в місті два перстені із щирого золота, в яких у вигляді незабудьки були оправлені п'ять синіх сапфірів і жовтий діамант посередині.

Коли привезла перстені додому, дала один з них Міні.

— Вживай цього персня замість китички незабудьків. Як тільки щось пообіцяєш або задумаєш, одягни перстень на палець і не знімай доти, поки не виконаєш обіцянки чи не сповниш обов'язку. А оцей другий перстень є для твоєї подруги Зоні, яка вилікувала тебе від забудькуватости. Та китичка штучних квітів, яку вона колись подарувала тобі, має набагато більшу вартість, аніж цей перстень.

Міна скоренько побігла до села і подарувала перстень Зоні.

— Ти не потребуєш того персня, бо ти нічого не забуваєш, але носи його як пам'ятку від мене і моєї мами.

— Дякую тобі, — відповіла Зоня. — Немає такої людини, якій би не треба було чогось нагадувати. Як тільки поглянемо на цю незабудьку, постановім собі зробити якесь добре діло.

І обидві пообіцяли дотримуватися цієї постанови.

— Гарна постанова, мої діти, — сказав на це старий батько. — Багато з людей не мають змоги носити таких коштовних перстенів, але квітка-незабудька, яка росте на леваді, теж може нагадати їм про їх обов'язки. Та понад все вона має нагадувати нам Того, що нас сотворив. Тоді кожна незабудька в полі буде далеко коштовніша за золоту чи діамантову.

Подія з незабудькою принесла й інші добрі наслідки. Взимку Міна з матір'ю переїхали до міста, де багато їхніх знайомих довідалися про цю історію. Перстеники з незабудьками з'явилися на пальцях багатьох дівчат. Всі знали, чому так діється. Навіть князь пригадав собі про старого офіцера, якого так поважав раніше, і негайно наказав сплатити йому весь борг і підвищити пенсію.

Після такої несподіванки вдячний офіцер не раз говорив:

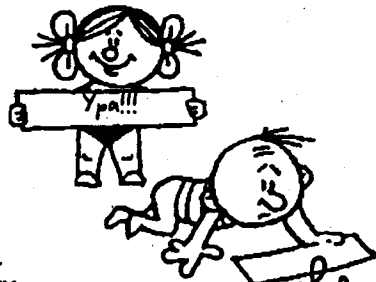
— Які великі добродійства зіслав Всевишній на мене та на інших людей через одну звичайну незабудьку!

МАЙСТРАХЕМ

Звичайно, у театрі в першу чергу ми відзначаємо гру акторів. Саме від неї залежить міра успіху цієї чи іншої теат-ральної постановки. Актори можуть бути з плоті і крові, як ми з вами, а можуть бути дерев'яними, ганчір-ковими або картонними ляльками. Ляльки - це актори, життя яких - одна роль, і тому намагаються вони виконати її якомога краще...

Театр ляльок - це казка, у яку завжди хочеться повернутися, це можливість хоча б на мить злапати дитинство, яке втікає. Створіть для власного задоволення і на радість пластунів ваших станиць і пластових груп ляльковий театр. Нехай герої ваших казок стануть загальними улюбленцями.

Хай живе
ляльковий театр!

Практичні поради, як зробити ляльку "з нічого"

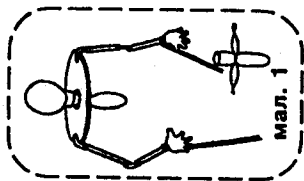
- рукавичка, вдягнута на руку з двома гудзиками замість очей і вишитим ротом - це уже лялька;
- розмальована кулька для пінг-понгу з дірочкою для пальця - теж лялька;
- декілька таких розмальованих кульок - це вже готовий ляльковий комплект, яким може керувати

навіть одна людина!

- чудові ляльки вийдуть з овочів: картоплі, ріпи, кукурудзи...
- якщо газету зім'яти відповідним чином, може вийти досить виразна лялька;
- цікаві ляльки можна зробити з великих квітчастих хусток. Для цього треба лише перев'язати хустку в декількох місцях.

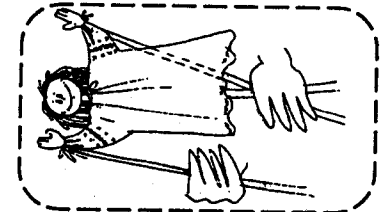
Фантазуйте сміливіше, а матеріали лежать у вас під ногами! Якщо вам хочеться чогось більш досконалого, спробуйте виготовити справжні театральні ляльки. Відразу потрібно визначитися зі сценарієм, бо актори-ляльки повинні відповідати виконуваним ролям. Думаємо, юнацтву було б цікаво написати сценарій самостійно. Теми можуть бути найрізноманітніші: смішні сценки з пластового життя гуртка або куреня,

вистава до свята Миколая, Різдявної Свічечки, інсценізація відомої казки тощо.

мал. 1

Лялька на тростинках

мал. 2

Ця лялька отримала свою назву через те, що лялькар приводить у рух її руки за допомогою тростин. Руки цієї ляльки схожі на руки людей: вона може робити широкі жести, повертати і нахилити голову. На мал.1 показана схема тростяної ляльки. Вона складається з голови, плечей і рук. Голова, виготовлена з пап'є-маше, повинна бути не меншою за 12 см. Плечі при найпростішій конструкції виготовляються з дроту або фанери. У середньому отворі закріплюємо голову, по краях кріпимо руки, виготовлені з двох рівних обструганих дерев'яних рейок товщиною 1х1,5 см. У більшості випадків достатньо двох суглобів: плечового і ліктьового. Руки в суглобах з'єднуються шматочками шкіри. Кисть виготовляємо за кром рукавички з цупкої матерії.

Щоб зробити тростинку, підберіть необхідної товщини паличку, розріжте її на дві повздовжні частини, обстругайте, відшліфуйте - і тростинки готові. Довжина тростинок повинна дорівнювати довжині ляльки з піднятими догори руками плюс та частина, яка знаходиться за ширмою і яку не повинен бачити глядач.

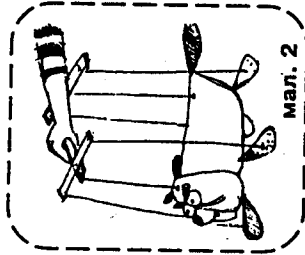
Як же лялькар, власне, тримає ляльку? Найпростішим з усіх можливих варіантів є дерев'яний стержень. Верхня завужена його частина опускається через з'єднання плечей і вклеюється в голову. А за нижній кінець стержня лялькар й тримає ляльку. За допомогою такого простого пристрою ми можемо повертати голову ляльки.

Костюм такої ляльки слугує їй тулубом. Щоб надати ляльці форми тіла, під костюм підкладають вату (на груди, боки, спину).

Маріонетки

Цими ляльками дуже зручно грати пташок, робити різні ефектні польоти...

Вони відрізняються від ляльок на тростинках тим, що ними керують згори за допомогою ниток. Таким чином глядач бачить ляльку повністю. Усі частини їх тіла вирізаються з дерева і кріпляться до тулуба

мал. 2

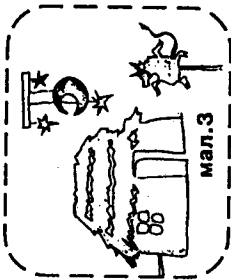
Масляні ляльки

за допомогою шарнірів. Від голови, рук, ніг відходять нитки, які закріплені у ляльकारя на відповідному пристрої (дивись мал.2).

Ляльки цього театру можуть застосовуватися у виставі як чудове доповнення, коли потрібно оживити постановку якими-небудь спогадами або фантастичними подіями.

Ця лялька має порівняно просту конструкцію. Її малюють на цупкому матеріалі і акуратно вирізають (дивись мал.3). Потім з лівого боку оббивають рейками. Керують нею за екраном, направляючи прямий промінь світла так, щоб він відбивав тінь ляльки на екран. У залежності від променя світла змінюється розмір тіні.

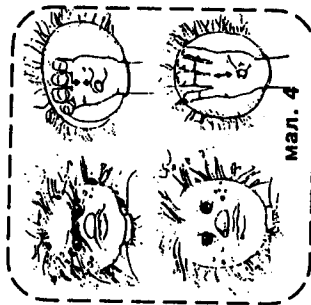
Увага: при керуванні тіннювою лялькою не можна торкатися екрану!

мал. 3

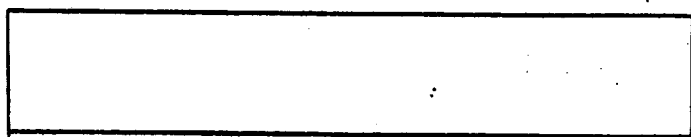
М'які ляльки

Це складні у виготовленні ляльки. Їх ще називають мімічними і вони з великим успіхом використовуються в естрадних виступах. Голову цієї ляльки роблять з пап'є-маше і такою, щоб туди вільно увійшла рука виконавця (мал.4). Потім вирізають ті частини обличчя, які повинні рухатися: ніс, рот, щічки і т.п. Між вирізаними і сусідніми частинами обличчя залишаються отвори. Далі все обличчя обклеюють трикотажем, не натягуючи його. Якщо робити ляльку, на обличчя якої буде дуже багато рухливих частин, то кожну вирізану частинку пап'є-маше потрібно клеїти на окремі шматочки трикотажу і зшити між собою тонким швом, уникаючи найменшої натажки. Для виготовлення м'якої ляльки можна скористатися паралоном. На малюнку показано, як керувати цією лялькою за допомогою пальців. Щоб пальці ляльकारя добре рухалися, до кожної рухомої частини зсередини приєднують маленький конус або кільце з гуми.

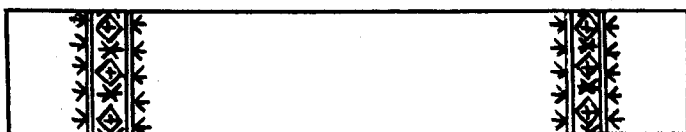

мал. 4

ПАПЕРОВИЙ РУШНИК ДЛЯ ПРИКРАСИ.

ПАСОК БІЛОГО ПАПЕРУ

НАМАЛЮВАТИ ВИШИВКУ

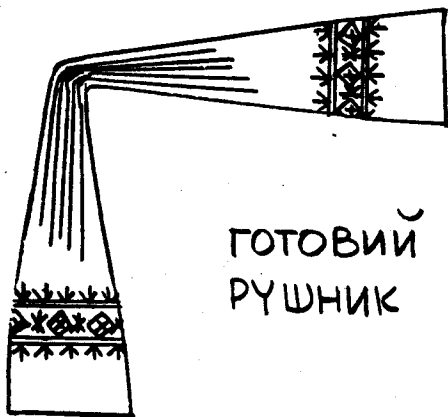

а

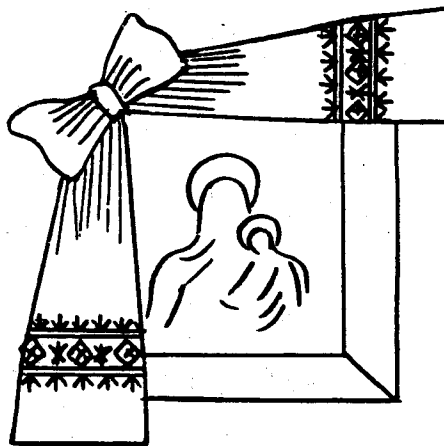

б

- а ПАСОК БІЛОГО ПАПЕРУ
- б ЗІГНУТИ І СТИСНУТИ ЙОГО ПОСЕРЕДИНИ

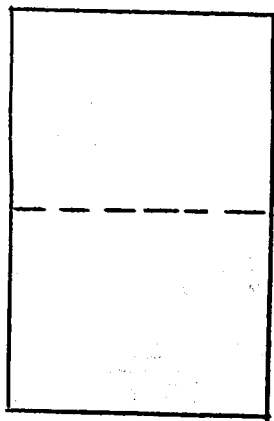
ГОТОВИЙ
РУШНИК

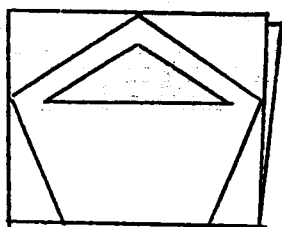
РУШНИК ПРИ ІКОНІ

КОШИЧОК З ПАПЕРУ

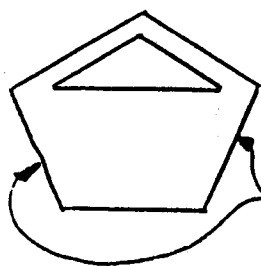
15

ПРЯМОКУТНИЙ ПАПІР
ЗІГНУТИ НА ПОЛОВИНІ

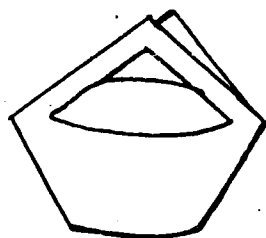

НАРИСУВАТИ КОШИЧОК

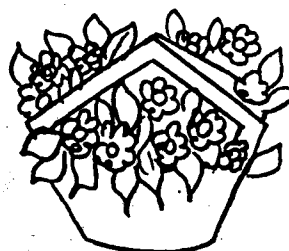

ВИТЯТИ КОШИЧОК - СКЛЕЇТИ

склеїти

ГОТОВИЙ
КОШИЧОК

КОШИЧОК
З
КВІТАМИ

Діти Співають

Мово рідна

Слова: Сидір Воробкевич
Музика: М.Г.

Маякото

Мо- во рід- на, сло- во рід- не, Хто вас за- бу-
ва- є, Той у гру- дях не сер-день-ко,
А лиш ка- мінь мінь ма- є

1. Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
А лиш камінь має.
2. Як ту мову мож забути,
Якою учила
Нас всіх ненька говорити,
Ненька наша мила?
3. Як ту мову мож забути?
Та ж звуками тими
Ми до Бога мольби слали
Ще дітьми малими.
4. У тій мові ми співали,
При грі розмовляли;
У тій мові нам минувність
Нашу розказали.

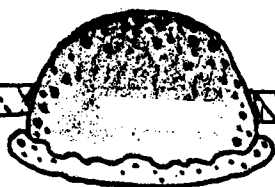
Жваво

Пе-чу, пе-чу хліб-чик Мен-шо-му
діт-кам на о-бід-чик. біл-шо-му

мен-ший, Шур в піч-ку, шур!
біл-ший.

ПЕЧУ, ПЕЧУ ХЛІБЧИК

Печу, печу хлібчик
Діткам на обідчик.
Меншому менший,
Більшому більший.
Шур в пічку, шур!

ЧИ ЧУЄШ МІЙ ДРУЖЕ

- ПОВСТАНСЬКА ПІСНЯ -

Adagio
Повільно

АРАНЖ. - В. ОСЕРЕДЧУК

Am E7 Am Dm E7 Am

І ЧИ ЧУЄШ МІЙ ДРУЖЕ ІЮ НА - ЧЕ, ЧИ ЧУЄШ ТОЙ БРІЗ-КИТ КАЙ-ДАМ, НК

Am E7 Am Dm E7 Am

НА - ТИ УК-РА - Ї - НА ПЛА - ЧЕ ЗА СТИЛЬ - КИ ТЕР-ПИН - НЯ І РАМ.

РА.1972
4.1275

Я СЬОГОДНІ ВІДЇЖАЮ

- ПОВСТАНСЬКА ПІСНЯ -

Lento
Поволі

АРАНЖ. - В. ОСЕРЕДЧУК

Am C E Am Am C G7

mf Я СЬО-ГОД - НИ ВІД ВАС ВІД-ІЖ-АЮ БО-РО-НИ - ТИ РА-НЕ - СЕНЬКІЙ КРАЙ, МО-ЖЕ

C Gm A Dm Am Dm E+

БЕР - НУСЬ, А МО - ЖЕ ЗА - ГИ - НУ, ТИ ДІВ - ЧИ - МО ПРО МЕНЕ - НЕ ЗГА-ДАЙ. МО ЖЕ ДАЙ

1. Am 2. Am

РА.1972
4.1276

КУПО

Новацький Танок

“ЖИЛИ У БАБУСІ”

Дійові особи: діти-“гуси”, вихователь або старша дитина виконує роль бабусі.

Діти-“гуси” сидять у рядочок. Посередині кімнати розставлені стільці. Це — “канавки”. На слова вихователя:

Жили у бабусі

Білі, білі гуси... діти встають і примовляють: “Га-га-га”.

На слова:

Пішли гуси до канавки

Мити лапки... діти, гагакаючи, йдуть до “канавки”.

На слова:

Мили гуси лапки

У воді канавки.

Довго вони милися

Та туди й спустилися... сідають, бовтаючи ногами, удаючи, що миють свої “лапки”. Після слів вихователя:

Де ж це мої гуси? Діти ховаються за спинки стільців. Коли вихователь каже:

Ой пропали, ой пропали

Білі мої гуси!.. діти встають, знову промовляють “га-га-га” і на слова:

Виходили гуси,

Кланялись бабусі — підбігають до вихователя, роблять глибокий уклін. Вихователь-“бабуся” радо зустрічає гусей, йде з ними в хоровод: ходьба вправо — вліво, звуження, розширення кола, сплески в долоні, кружляння на місці.

ПОЖЕЖНИКИ

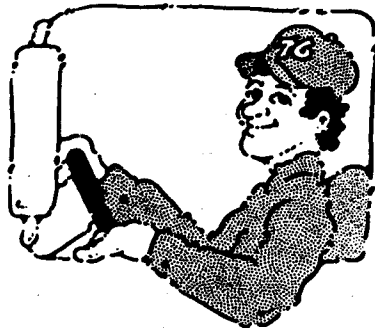
Участь: Рій – гніздо.

Виряд: Линва до 20 м., годинник, який голосно тікає, хустки для зав'язування очей.

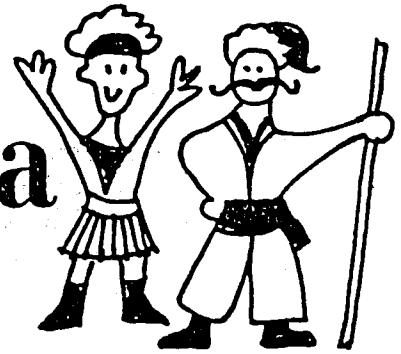
Вибираємо двох гравців, виводимо з домівки, даємо в руки линву і зав'язуємо очі. В домівці захований годинник. Потрібно вдвох зайти до кімнати, знайти годинник по звуку і швидко винести його з кімнати. Линву використовувати для орієнтування, щоб не загубити одне одного й дверей. Завдання виконується на час. Можна провести змагання між представниками різних роїв у гнізді, хто швидше впорається зі завданням.

Заввага: Решта присутніх повинні в цей час зберігати повну тишу.-

С. О. Ольга Свідзинська

Самодіяльна Гра

КОЛОБОК

Були собі дід та баба та дожились уже до того, що й хліба нема.
Дід і просить:

- Бабусю! Спекла б ти колобок!
- Та з чого ж я спечу, як і борошна нема?
- От, бабусю, піди в хижку та назмітай у засіку борошенця, то й буде колобок.

Послухалась баба, пішла в хижку, назмітала в засіку борошенця, витопила в печі, замісила гарненько борошно, спекла колобок та й поклала на вікні, щоб простигав. А він лежав, лежав на вікні, а тоді з вікна на призьбу, а з призьби на землю в двір, а з двору за ворота та й побіг-покотився дорогою.

Біжить та й біжить дорогою, коли це назустріч йому зайчик.

- Колобок, колобок, я тебе з'їм!
- Не їж мене, зайчику-лапанчику, я тобі пісеньки заспіваю:
- Ану заспівай!

Я по засіку метений,
Я із борошна спечений,—
Я від баби втік,
Я від діда втік,
То й від тебе втечу!

Та й побіг знову. Біжить та й біжить... Перестриває його вовк:

- Колобок, колобок, я тебе з'їм!
- Не їж мене, вовчику-братику, я тобі пісеньки заспіваю.
- Ану заспівай!

Я по засіку метений,
Я із борошна спечений,—
Я від баби втік,
Я від діда втік,
Я від зайця втік,
То й від тебе втечу!

Та й побіг... Аж іде ведмідь.

— Колобок, колобок, я тебе з'їм!

— Не їж мене, ведмедику, я тобі пісеньки заспіваю.

— Ану заспівай!

Я по засіку метений,
Я із борошна спечений,—
Я від баби втік,
Я від діда втік,
Я від зайця втік,
Я від вовка втік,
То й від тебе втечу!

Та й побіг. Біжить та й біжить дорогою... Стрічається з лисичкою:

— Колобок, колобок, я тебе з'їм!

— Не їж мене, лисичко-сестричко, я тобі пісеньки заспіваю.

— Ану заспівай!

Я по засіку метений,
Я із борошна спечений,—
Я від баби втік,
Я від діда втік,
Я від зайця втік,
Я від вовка втік,
Від ведмедя втік,
То й від тебе втечу!

— Ну й пісня ж гарна! — каже лисичка. — От тільки я недочуваю трохи. Заспівай-бо ще раз та сідай до мене на язик, щоб чутише було.

Колобок скочив їй на язик та й почав співати:

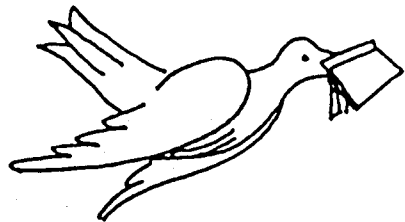
Я по засіку метений...

А лисичка — гам його! Та й з'їла!

ІЗ ПРИРОДНИЧОГО ЗАПИСНИКА

23

ЛІС – НАЙЦІННІШИЙ ДАР ПРИРОДИ

Ліс забезпечує нас киснем: тільки один гектар зелених насаджень дає 3 тонни кисню на рік. Ліс – дуже важливий фактор регулювання клімату і балансу води в природі: один гектар букового лісу, наприклад, у віці 100 років за весняно-літній період випаровує мінімум 2000 тонн води; 1 гектар діброви – 1200 тонн. Ліс регулює температуру, знижуючи її влітку на 4 ступені Цельсія, а взимку підвищує на 3,5 ступенів.

Ліс відіграє велику роль у народному господарстві – дає сировину для деревообробної, меблевої, будівельної, паперової, целюлозної й хемічної індустрії. З деревини добувають спирт, глюкозу, оцтову кислоту, каучук, штучний шовк, а з відходів – вугілля, дьоготь.

Ліс – це і ліки і технічні рослини і цінна сировина для фарбової, етерної, дубильної промисловости. У лісах багато рослин, плоди яких містять вітаміни, цукор, олію, кислоти, мають високі смакові якості (суниця, чорниця, журавлина, брусниця, малина, ожина, ліщина та ін.).

Лісові ягоди, горіхи, гриби – важливі продукти харчування людини. Мед, зібраний із лісових квітів, має високі цілющі властивості та смакові якості. День, проведений дитиною серед гаю і полів... вартий багатьох тижнів, проведених на навчальній лаві.-

К. Д. Ушинський
(Подала С. О. Марічка Денис)

БІЛОЧЧИН СНІДАНОК

За віконцем гілка, листячко, мов дим,
А на гілці білка з хвостиком пухким.

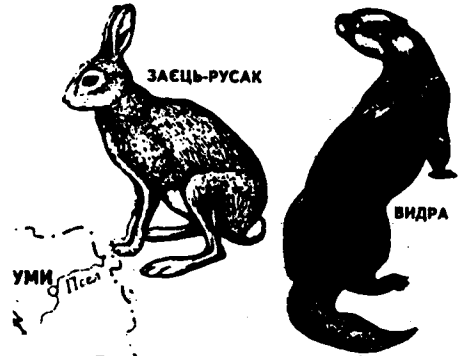
Білка дибки стала, білочка мала,
Кришечку дістала з темного дупла.

– Білко, добрий ранок! Добрий час тобі!
Що то за сніданок хрупаєш собі?

Кинь, небого, кришку на пізніший час –
На смачні горішки просимо до нас!

Р. Завадович

ТВАРИНИ ЛІСОСТЕПОВОЇ ЗОНИ

Багатий і різноманітний тваринний світ України. У її межах відомо майже 45 тисяч видів тварин. Деякі види поширені в Україні повсюдно. Серед них найвідоміші: з ссавців — засць, їжак, кабан, козуля, ласка, лисиця, полівка; з птахів — ворона, галка, горлиця, горобець, зяблик, крижень, ластівка, синиця, соловейко, чирок, шпак; з плазунів — вуж, мідянка, ящірка; з земноводних — жаба, ропуха зелена. Інші тварини менш поширені і розселені у певних куточках природних зон.

За допомогою карти і малюнків навколо неї визначте, які види тварин проживають у кожній з природних зон та гірських областей України.

ТВАРИНИ СТЕПОВОЇ ЗОНИ

Зубр	Ведмідь бурий	Білка	Гриф чорно-головий	Глухар	Журавель сірий
Лось	Свиня дика	Борсук	Сип білоголовий	Тетерева	Журавель-красень степовий
Олень	Вовк	Бобер	Беркут	Дрохва	Чаллі
Муфлон	Рись	Видра	Орлан-білохвіст	Стрепет	Баклани
	Кіт лісовий	Бабак	Сови	Лелека чорний	Лебеді
	Ховрах				

РОЗГАДАЙТЕ ?

25

За описом назвіть тварину: тіло брускоподібне, без явно вираженої шиї, загострена в хоботок морда, дуже широкі передні лапи. Очі дуже маленькі, заховані серед густого бархатистого хутра. Вушних раковин немає. Вкажіть, до яких умов життя пристосована ця тварина? (Кріт; під землею).

Сіреньке, маленьке, хоч якого kota з місця стягне. (Мишка)

Котиться клубочок, зовсім без ниточок, замість ниточок триста голочок. (Їжак)

Прийшла кума із довгим вінником, на весіду із нашим півником; вхопила півня на обід та й замела мітлою слід. (Лисиця)

Хоч у нього й шуба є, а як холод настає, він не їсть тоді й не п'є і не ходить, не гуляє, а у лігво спить лягає. (Ведмідь)

Дуже товсті ноги маю, ледве їх переставляю. Сам високий я на зріст, замість носа в мене хвіст. (Слон)

Живе спокійно, не спішить, про всяк випадок носить щит. (Черепаша)

У зеленому кашкеті галасує в очереті. Хоч і плавати мастак, то не риба і не рак. (Жаба)

Зимою спить, літом бринить. Понад води, понад сади літає, солодку росу збирає. (Бджола)

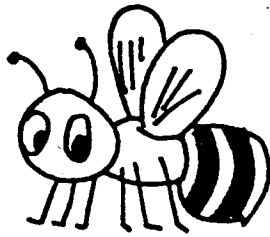
Швидко скрізь цей птах літає, всіх комашок поїдає, за вікном гніздо будує, тільки в нас він не зимує. (Ластівка)

Які ноги заввишки, такий ніс завдовжки. Хатку на хаті має, жавам рахунок знає. (Лелека)

Тисяча тисяч бондарів роблять хатку без дворів. (Мурашки)

Подала сестр. Таня Стрітьєвич
(Кіровоград)

ПРИКАЗКИ

Цілий день байдики в'є.

Ж Ж Ж

Лви день до вечора.

Ж Ж Ж

Із'їв, як за себе кинув.

Ж Ж Ж

Борщ та каша – мати наша.

Ж Ж Ж

Де хліб-сіль-каша, там домівка наша.

Ж Ж Ж

Хто людей питає, той і розум має.

Ж Ж Ж

Один за одного стій – виграєш вій.

Ж Ж Ж

Краще вмерти стоячи, ніж жити на колінах.

Ж Ж Ж

Пташці – воля, людині – мир.

Ж Ж Ж

Мир будує, війна руйнує.

Ж Ж Ж

Не все одразу дається, а потроху та помалу, то буде користі чимало.

Ж Ж Ж

Подала С. О. Таня Берізко

Чи знаєте, що...

Три тисячі років тому у древньому Єгипті було розкрито бджільництво. Але не просте-стале, а кочове. На півдні цієї країни медозбір починався раніше, тому кожну весну перевозили бджоли ближче до витоків Ніла. Там вулики стояли на плотах; з них бджоли літали по нектар. Плоты повільно, по мірі цвітіння медоносних рослин у більше північних місцях Єгипту, просувались униз по Нілу.

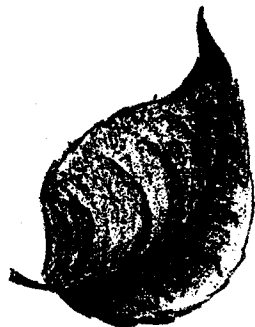
Бджола в цій країні була священною комахою. На щитах з емблемою та підписами перед ім'ям фараона зображали бджолу. На саркофагах царів теж малювали бджіл.

Ж Ж Ж

Колись предки яблуні були вічнозелені. Пам'ять про це – шкуроста, блискуча поверхня листя. У самих давніх яблунь висота досягала 20 метрів. Товщина теж немала. Під горою Фуджіяма у Японії ще зустрічається дика яблуня. Її стовбури двометрової товщини. Восени вони дуже гарні: листя жовтогаряче, червоне, велике, як у фікуса. А плоди малі, як грецький горіх, жовті та зелені.

Ж Ж Ж

Ч. Дарвін любив писати свої праці подалі від міста, на лоні природи. Одного разу прийшли до Дарвіна селяни, його сусіди і запитали: „Кажуть, що ви великий учений, знаєте багато таємниць природи. А чи не порадите нам, що робити, аби корови давали більше молока?“ Селянам кортіло поглузувати з ученого. Замислився Дарвін і відповів: „Заведіть більше котів.“ Селян, звичайно така порада не влаштувала. „Чи не насміхаєтеся ви з нас, вельмишановний сер? – заперечили вони – як це коти можуть вплинути на подої?“ Ч. Дарвін і не думав глузувати. Він пояснив свою думку так: „Корови вдосталь дають молока, коли на луці багато конюшини. А щоб посіялась конюшина, повинно утворитися її насіння. Квітки конюшини запилюють лише джмелі. Та гнізда джмелів розорюють миші, яких розвелось занадто багато. От якраз коти і можуть повиловлювати цих мишей!“

Сестр. Таня Стрільєвич
(Кіровоград)

*вісті Булави УПН***Рішення про результати вишколів**

Зараховано успішний перехід Р.О.В. 147(впор.117) на підставі рішення проводу вишколу та успішного виконання додаткового завдання ст. пл. прих. С. Ботейко (Богородчани).

Признано успішний перехід Р. О. В. 152 (булавних 1), що відбулася 3-6 червня 1999 року на Соколі на Івано-Франківщині:

пл. сен. В.Окуневському (Моршин);

пл. сен. Б.Олексію (Тернопіль);

ст. пл. Я.Танчаку (Ів.-Франківськ);

ст. пл. М.Артиш (Ів.-Франківськ);

ст. пл. С. Сороці (Чернігів);

ст. пл. О.Свідзинській (Львів);

ст. пл. прих. Ю.Роговику (Тернопіль);

пл. сен. прих. В. Ревіцькому (Тернопіль);

пл. сен. М. Мішньовій (Чугуїв);

ст. пл. М. Паламар (Рожнятів)

Признано успішний перехід РОВ ч.148(впор.118), що відбулася 26-30.03.99р. у м.Світловодську, пл. прих. М. Баб'як (Полтава), пл. сен. В. Власко (Ічня), ст. пл. прих. Г. Пронюку (Київ), пл. прих. О. Шептун (Полтава), ст. пл. прих. О. Мендриній (Харків).

Признано успішний перехід РОВ ч.150 (впор.119), що відбулася 9-13.06.1999р. в м.Краматорськ:

пл. уч. А. Матигіну (Краматорськ);

ст. пл. прих. Н. Щегуровій (Барвінкове);

пл. сен. прих. Н. Суворовій (Краматорськ);

ст. пл. прих. І. Городовій (Барвінкове);

ст. пл. О. Подгорновій (Дніпропетровськ);

пл. сен. прих. В. Дмитровій (Краматорськ);

ст. пл. прих. В. Данильченку (Барвінкове);

пл. сен. Н. Конопльовій (Чугуїв);

пл. уч. В. Печентовському (Маріуполь);

ст. пл. Р. Тополевському (Рівне);

пл. сен. М. Мішньовій (Чугуїв).

Про ступені в КВ УПН

Надано ступінь булавного в КВ УПН на підставі виконаних передумов пл. сен. Б.Олексію.

Про реєстрацію новацьких частин

Надати підготовчим новацьким частинам числа в реєстрі УПН:

ч.24 — гнізду "Мешканці лісу" (Болехів); ч.31 — гнізду "Наступна Планета" (Львів);

ч.4 — самостійному рою "Оленята" (Рожнятів).

Викреслити з реєстру діючих новацьких частин підготовчий рій "Бджілочка" в зв'язку з переходом в УПЮ. Увільнити від в/о гніздової ст. пл. Г. Левків /Стрий/.

Викреслити з реєстру діючих новацьких частин підготовче гніздо "Лісове Царство" Тернопіль/. Увільнити від обов'язків гніздової ст. пл. Л. Бойко.

Увільнити від обов'язків гніздової підготовчого гнізда "Господарі лісу" (Богородчани) ст. пл. І.Цахні. Затвердити гніздовим пл. сен. В.Гуляка.

Замінити назву підготовчого гнізда "Кольорові волоцюги" (Надвірна) на "Царство Флори". Замінити назву підготовчого гнізда "Лісові звірята" (Дрогобич) на "Дівчата з характером". Ввести в реєстр підготовчих новацьких частин гніздо "Небесні мандрівники" (ПГ Чугуїв). Затвердити в/о гніздової пл.сен. Мар'яну Мішньову.

Новини регіону "Схід"

З 9 по 13 червня у Краматорську відбувся Крайовий вишкіл виховників УПН Рада Орлиного Вогню ч. 150 (впрядників 119). Організаторами вишколу виступили Булава УПН та МПГ Краматорськ. 19 учасників вишколу з Краматорська, Чугуєва, Миколаївки, Барвінкового, Дніпропетровська, Харкова, Слов'янська завдяки коменданту вишколу ст. пл. Ліді Пруській та ланці інструкторів мали нагоду відчувати чар новакування і набратись практичного досвіду.

Ступені в КВ УПН

Рішенням Головної Пластової Булави від 22 серпня 1999 року признано найвищий ступінь у Кадрі Пластових Виховників УПН пл. сен. Вячеславу Свердуну (станція Козова).

Рішенням КПР від 1 квітня 2000 року рекомендовано надати II ступінь в КВ УПН ст.пл. О. Свідзинській (ст. Львів) на підставі виповнених умов.

Вишколи, вишколи, вишколи

Рішенням КПР від 1 квітня 2000 року признано на підставі рішення проводу вишколу успішний перехід РОВ-137 (вих.122) "Забавлянки ескімосів" учасниками з Івано-Франківська: пл. сен. Оксані Румак, прих. Галині Іванаускене, прих. Оленці Камінській, прих. Олі Приймачук, прих. Олександрі Сгоровій.

ПОРЯДОК ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПЕРЕВЕДЕННЯ ВИШКОЛІВ НОВАЦЬКИХ ВИХОВНИКІВ (РОВ)

В кінці березня — на початку квітня проведено два вишколи новацьких виховників — у Західній та у Центральній окрузі. У зв'язку з цим почастішали запити з різних осередків та від окремих пластунів про можливість участі, а тому подаю деякі пояснення про порядок організації вишколів.

1. Організаторами РОВ-впорядників є окружні уповноважені. Їхнім завданням є підшукати приміщення, кошти та забезпечити харчування. Вони мають подати членам округи відповідну інформацію та зібрати зголошення, а провід ОК повідомити про місце і час планованого вишколу не пізніше як за два місяці до його початку. Провід ОК підбирає провід та готує програму вишколу.

2. Для того, щоб потрапити на вишкіл, необхідно мати повних 16 років; заповнити карту зголошення і запитник. Обидва документи окружний пересилає в канцелярію Пласту, а копії лишає в архіві округи. Провід ОК обробляє зголошення та запитники та вирішує питання участі конкретних пластунів у РОВ.

3. Оскільки кількість учасників РОВ не повинна перевищувати 20 осіб, провід ОК має право встановлювати квоту від кожного осередку.

4. Особи, які з тих чи інших причин не потрапили до квоти, мають надіслати зголошення у вказаному вище порядку і чекати своєї черги. Коли провід ОК отримає достатню кількість зголошень з тієї чи іншої округи, він може рекомендувати окружному організувати РОВ у своїй окрузі.

5. Особи, які незадовільно виповнили запитник чи карту зголошення або не відповідають іншим вимогам, до вишколу не допускаються. Про це провід ОК повідомляє окружного та станичного референта УПН.

6. Успішний перехід РОВ затверджує Крайова Пластова Рада на подання Крайового Проводу УПН.

Увага! Всі необхідні документи Ви можете отримати в окружних. Не посилайте на РОВ осіб, яким менше 16 років. Не присилайте зголошення в переддень вишколу. Не висилайте на вишкіл незголошених осіб.

НІ В ЯКОМУ РАЗІ не дозволяйте вести новацькі частини невишколеним виховникам. Такі особи можуть бути лише підбратчиками/підсестричками і допомагати досвідченим виховникам. Інформацію про всіх виховників, які перейшли РОВ протягом 11 років з часу відродження Пласту в Україні, можна отримати у окружних уповноважених.

СКОБ — Готуйсь!

Провідниця ОК в Україні С. О. Ольяв Свідзинська

ЦІКАВЕ ЗВІДУСІЛЬ

30

Дар любови

Чи доводилось Вам зустрічати людину, у якої обличчя проміниться, наче сонце? Чи бачили Ви колись людину безмежно лагідну, переповнену любов'ю до всього світу і до всіх людей? Мені довелося бути знайомою з такою людиною: це є отець Василь Богдан Мендрунь, монах Чину Святого Василя Великого.

Окрім дару любови Господь наділив його ще й різними талантами. Це чудовий проповідник, якого хочеться слухати годинами; це майстерний диригент, а його спів — сама насолода; це обдарований учитель, який провадить молодих монахів — новиків Крехівського монастиря у їхню нележку путь; це ревний душпастир, а його молитва за інших завжди вислухана. Але це ще не все. Отець Василь Мендрунь — чудовий поет. Вже його перша збірка, яка вийшла 1998 року у Львові, була великою несподіванкою для багатьох вірних і друзів о. Василя, бо містила таке широке розмаїття форм і настроїв, що хвилювала і найдосвідченіших поетів. Погодьтеся, що написати вінок сонетів, безліч акровіршів і телестихів (вірш, в якому слово прочитується як з перших, так і з останніх літер рядків), цикл до української абетки, де в кожному вірші всі слова починаються на одну й ту ж саму літеру, — вдасться не кожному.

Але чар поезії о. Василя навіть не в тих строгих формах, які він так майстерно використовує. Він пише про Божу Любов, про глибокі таїнства християнства з такою легкістю, з такою силою віри, з такою любов'ю, що від його поезії лишається незабутнє приємне враження.

Зрозуміло, що людина, обдарована такою силою любови, не може не писати для дітей і про дітей. В останній збірці о. Василя, що називається "Дари всепітої любові", вміщено цілий цикл поезій для дітей, що починається присвятою "маленьким, добрим дітям". Крім того, о. Василь готує окрему збірку дитячих поезій. Пропонуємо нашим виховникам невеличку добірку з циклу "Ці маленькі віршоквіти", — можливо, ви використаєте щось із цих віршів під час занять з новацтвом.

Сподіваємося, що скоро побачать світ нові збірки о. Василя Мендруня, з якими будемо раді познайомити читачів.

С. О. Ольга Свідзинська, Львів

Ці маленькі віршоквіти

о. Василь Богдан Мендрунь, ЧСВВ

Мої кохані, добрі діти,
Для вас — маленькі віршоквіти,
Краплини свіжої любові.
У них — Господь і Україна,
І сонця блиск, і запах сіна.
Читайте, й будьте всі здорові.

Благословить свого Царя
Небесна і земна сім'я.
До Нього молимося щодня,
Щоб не блукали навмання.
У Нім живеш і ти, і я.

...Чи знаєш ти Його ім'я?

Гляньмо, діти, в Божі очі, —
В них лиш день, немає ночі.
Гляньмо, діти, в Серце Боже, —
В Нім — любов, що переможе.
Гляньмо на розбиті ноги —
Не забули їх дороги...
Кожен гріх — це рана свіжа...
Хтось учений, хтось невіжа,
Хтось схитнувся випадково —
Для усіх — месійне слово.
Так, земний у Нього шлях,
Божі руки — в мозолях...

Українські кольори

Сині ріки,
сине небо,
сині гори
вдалині...

Україно,
nene рідна,
найлюбіша
ти мені.

Жовте поле,
жовте сонце,
прапор в'ється...
грають марш.

Я встаю...
за Україну
тихо мовлю
"Отче наш".

Я НЕ БАЧИВ УКРАЇНИ

Я не бачив України,
В Україні я не жив.
Та одну її, єдину,
Я всім серцем полюбив.

Бо в хвилини вечорові,
У святкові тихі дні
Чув я мамині чудові
Оповідання й пісні

Про Дніпро широкий, синій,
Хвилі вод його ясні,
Що стрімким потоком лине
Через кручі кам'яні.

Про степи Херсону чисті,
Що пшеницею шумлять,
Сонця промені іскристі
З неба землю золотять.

Про ліси густі Поділля,
Про діброви і гаї,
Де в красі рясного зілля
Все щебечуть солов'ї.

Про гуцульську полонину,
Про гірські хребти Карпат,
Біля двору — яворину,
А в дворі — вишневий сад.

Про всю землю солов'їну
Мені мама повіли
Я ніби силу соколину
В серце юнее влили.

Я не бачив України,
В Україні я не жив.
Та одну її, єдину,
Я всім серцем полюбив.

Бо в хвилини вечорові,
У святкові тихі дні
Чув я мамині чудові
Оповідання й пісні...

С. О. Надя Кулинич

КОЛИ Є ТВОЇ ІМЕННИНІ?

ЛИПЕНЬ

			1 ЛЕОНТІЙ	2	3	4 ЮЛІАН(УЛЯН)
5	6	7 ІВАН БОРИСЛАВ	8	9	10	11
12 ПЕТРОС ПАВЛО	13	14	15	16 АНАТОЛЬ	17 АНАРІЙ БОГДАНА	18
19	20 ТОМА	21	22	23 АНТОНІЙ	24 ОЛЬГА	25
26 ГАВРИЛ	27	28 ВОЛОДИМИР	29 ВАЛЕНТИНА РУТА	30	31	

СЕРПЕНЬ

							1 ІЛІЯ МОТЯ
2	3	4	5	6 БОРИС ГЛІБ ХРИСТИНА	7 АННА	8	
9	10	11	12	13 ОМЕЛЯ	14	15 СТЕФАН	
16	17	18	19	20	21 ЛЕОНІД ФЕДІР	22 МАРКІАН	
23 МАТІЙ	24	25	26 МАКСИМ ЛЮБОМИР	27	28	29	
30 МИРОН	31						

ВЕРЕСЕНЬ

			1 АНАРІЙ	2 ОСТАП	3	4	5 ІРИНЕЙ
6	7 АДРІЯНА АДРІЯНА БОГУСЛАВ БОГУСЛАВА	8 НАТALІЯ	9	10	11	12 ОЛЕКСАНДЕР ОЛЕКСАНДРА	
13	14 СЕМЕН	15	16	17 ВЕРОНІКА	18 ЗАХАРІЙ ЕЛИСАВЕТА РАІСА	19 МИХАЙЛО	
20	21 МАРІЯ	22 ЙОАННИ АННА	23	24 ФЕДІР (ТЕОДОР) ТЕОДОРА	25	26	
26	27 КОРНИЛО НАЗАРІЙ	28 МИКИТА (НИКИТА)	29 ЛЮДМИЛА	30 СОФІЯ, ВІРА НАДІЯ, ЛЮБОВ			

Камінь

Поверталася річка з гір
і думала,
що рожеву рибку
несе.

А то не рибка,
а плесканий камінчик.

Розсердилася річка —
і жбурнула його
на берег.

Який гарний плесканчик, —
зраділа дівчинка
і в садку його посадила.

— Рости, камінчику, великий,
я тебе поливатиму.

Росте камінчик без коріння —
виріс рожевим каменем.

Тепер він як скеля.
Та серце м'яке має
і маленьку дівчинку
любить.

ІГОР КАЛИНЕЦЬ
(„Книжечка для Дзвінки”)

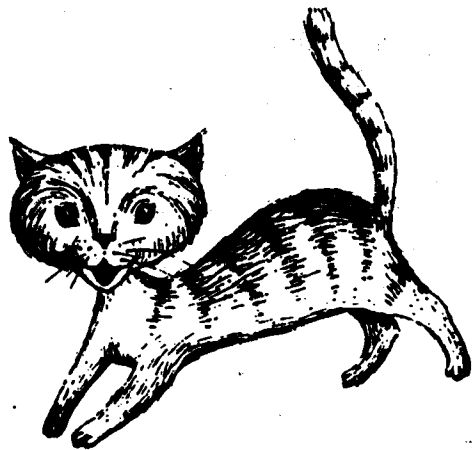

КИЦЯ — ТИГРИЦЯ

В нас була гарненька киця,
Звали ми її — Тигриця,
Бо вона була смугаста
Й потягалась дуже часто.
Тільки „тигр” наш був малий
І ні трохи не страшний.

Кицька ця була пустунка,
Цілої сім’ї пестунка,
А проте, вважалась киця
Власністю малого Гриця.

Доглядав її старанно,
Все ставав до неї рано,
Купував їй їжу в баньці,
Щоб наїлась добре вранці.
Спробуйте спитати Гриця:
„Хто твій приятель?” — „Тигриця!”

І за це мав клопіт часом
Гриць із дідусем Тарасом.
Бо сварився дід Тарас:
„Ти лиш з кицькою весь час!”

Якось раз в вечірню пору
Дід Тарас увійшов знадвору
І сказав: „От, миші вражі
Завелися в нас в гаражі:

От дамо туди Тигричку —
Всіх їх виловить за нічку”.
Поточили чисто свитку,
Що забув я там улітку.
І без зайвої розмови
Кицю він заніс на лови.
Спав Грицько наш чи й не спав,
Він за всіх раніше встав.
Був ясний, погожий ранок...
Зїла вся сім’я сніданок,
Каже дід: „Піди но, Грицю.
Подивись там на Тигрицю!”

Гриць мерщій в гараж вбігає!
Де ж Тигриця?! Десь немає!..
Тільки гляньте: що за танці,
Що за танці рано вранці!
Мишки бавляться веселі!
Киця ж... нявкає з-під стелі!

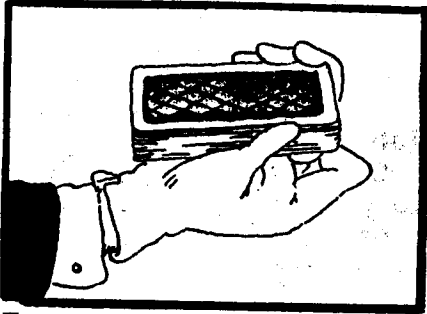
Все життя консерви їла
Й полювати не навчилась.
Тож звичайні мишки сірі
Їй були незнані звірі.
Геть втекла в одну хвилину
На горище по драбині.
Тут взяли Грицуня смішки.
Крикнув: „Геть!” — і зникли мишки.
Зняв він кицю-бідолаху,
Що трусилася від страху,
Та й поніс її до хати,
Бо пора вже й годувати.

От Тигриця, так Тигриця,
Мишки сірої боїться!

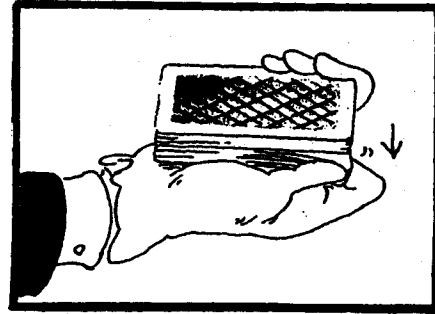
(„Веселка”)

ШТУКА МАГІЧНА

Це спосіб, як зробити, щоб хтось вибрав із талії ту карту, яку ти хочеш. Це зветься „форсування карти”. Ця штука вимагає багато вправлення. Мусиш держати карти точно так, як потрібно. Коли вже зумієш це добре робити, ніхто не зможе розпізнати, як це діється. Якщо карти завеликі на твої руки, можеш купити карти меншого розміру.

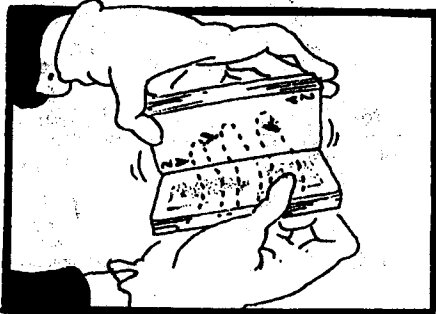

1. Держи карти на руці, фігурами як показано на рисунку. Пальох має бути при горішньому розі талії. Може бути тобі легше, коли підігнеш вказівний палець попід талію.

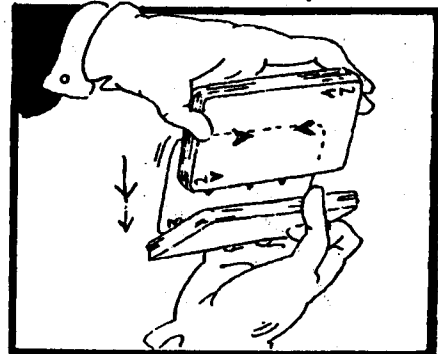

вділ

2. Пальохом при горішньому розі перепускай карти повз пальох, одна по одній. Попроси, щоб хтось кликнув „Стоп!” і зупинися на тій карті.

3. Другою рукою відкрий талію, наче книжку в місці вибраної карти. Держи горішню частину талії кінцями вказівного, третього й четвертого пальців.

4. Коли піднімаєш карти, подбай, щоб верхня карта горішньої частини талії зісунулася на долішню частину. Подай долішню частину талії комусь із глядачів, щоб узяв верхню карту.

Говори: „Я перелисткую всі карти. Скажіть „стоп!” при котрій карті хочете. Добре, ось тут ваша карта зверху. Візьми її й подивися. Тепер поклади її назад у талію й добре її перемішай. Ти знаменито мішаєш карти!”

5. Візьми назад пермішану талію й знайди в ній ту карту, яку ти спочатку визначив.

Секрет: Треба запам'ятати тільки одне: На самому початку мусиш вибрати карту й покласти її зверху талії. Це й буде та карта, яку твій глядач вибере.-

(Подав: Сірій Орел Орест)

Платон Воронько

НЕ БУДЬ КОЗОЮ

Іде коза,
Стоїть лоза,
Густа, рясна, зелена.
"Яка краса!"
Кричить коза.
Ця вся лоза для мене!

І у кози
Аж дві сльози
У радіях повисли.
Тріщить лоза,
Гризе коза —
І всю красу погризла.

І ти, мала,
Що в сад пішла
Ранковою порою,
Не рви квіток,
Не псує гілок,
Не будь, мала, козою.

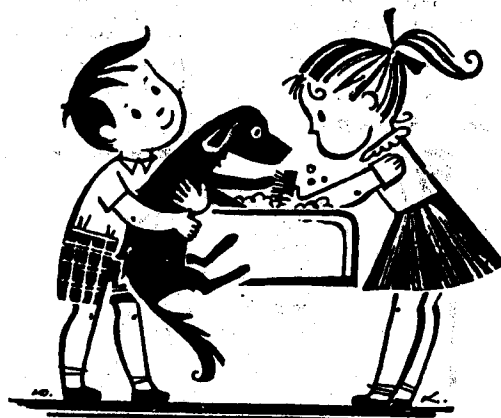

Алла Коссовська

МИЙТЕ РУКИ!

Ілюстрація Ю. Козака

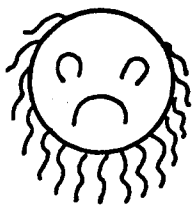
— Пам'ятайте, любі діти:
Перед їдженням завжди
Треба з милом руки мити,
Щоб не трапилось біди,
Щоб маленькі всі мікроби,
Що у бруді люблять жити,
Не принесли вам хвороби,
Або й смерти, любі діти.

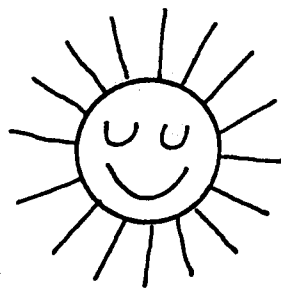
Так казала мама діткам,
Василькові і Уляні.
І побігли діти швидко
Мити руки біля крану.

— Ну, а як же буде з „Милим?“
(„Милий” — приятель дитячий)
І помили діти з милом
Лапи „Милого” собачі.

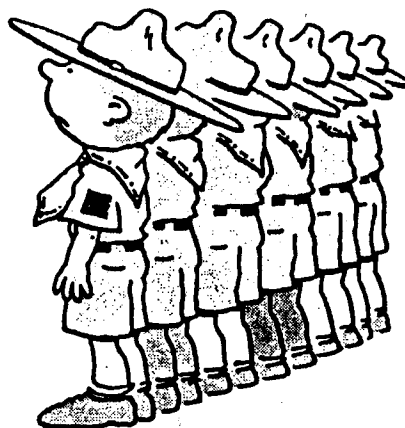
(„Веселка”)

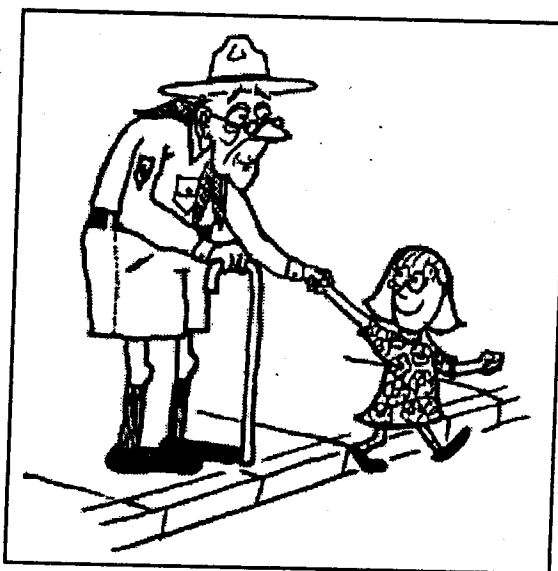
Орляча Розвага

*Ви націоналісти!!
Негідники!
До скавтінгу вам зась!!!*

МОДЕРНИЙ БРАТЧИК

(Долішні рисунки за „Пл. Шляхом“)

ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКИ

Листи для Мудрої Сороки слати на адресу Редакції (див.: II стор. обкладинки) з допискою: „Для Сороки“.

ДОРОГА СОРОКО!

Звідки походить слово „гетьман“? Джюра

ДОРОГИЙ ДЖУРО!

За козаччини українці вельми любили німецьке слово „ман“, тобто нашому - чоловік. Гетьман – це був чоловік, який кричав: „Геть!“ (ворогам з України).

Коли вороги ховалися, їх вишукував отаман, який вказував, де вони є: „Отам! Отам!“ Якщо вороги були близько, то це показував інший чоловік, кличучи: „Ту! Тут!“ Від того його звали туман. До ворогів треба було підходити без шелесту, а тому був чоловік, який перестерігав: „Тихо! Ша! Ша!“ - це був шаман. Часто ворогів треба було обдурити й це робив дурман. Старалися підступом напоїти їх міцним зіллям і це робив зельман (як у гагілці: Іде, іде зельман...) Вивар із зілля наливав у келихи лимман. Був спеціальний чоловік, який знав усі приступи до польських графів – це був графоман. У гетьмана був прислужник, який недочував і все питав: „Га?“ Тому, що він був дуже маленький, його називали: гаманець. За гетьманом їхав прапорносець; він називався флагман. Дальше маршували члени „Народнього козацтва“. Їх називали: Нар-Ко-мани. На самому кінці їхала фіра, якою правив фірман. На фірі везли вулик, повний ос. Якщо вороги не хотіли тікати, то осауд випускав на них осі. Упоравшись з ворогами, козаки забавлялися під рок-музику, якою правив Роман. Також для розваги виступав натхненник музи – Музулман.

Москалі, на відміну, задивлялися на англіїців. Їм сподобалося слово „містр“ від англійського „містер“ тобто пан. Коли москалі посунули в Україну, то в них був ротмістр. Він мав великий рот і любив класти там українське сало. Його приятель бурмістр усе бурчав, бо для нього не було досить сала. З ними був кватирмістр, який заглядав у квартиру, чи хахли не несуть більше сала. Ще далше пішов капельмістр, який пхав голову через віконце й ловив каплі, що стікали зі стріхи. Щоб козаки несподівано не заскочили, москалі обставляли себе мінами, які закладав міністр.

Поляки дуже любили український хліб та стали всюди вживати слово „пан“, що походить від латинського „паніс“ тобто хліб. Той, хто довго жув хліб, називався жупан. Хто тулився до жінки, називався туліпан. Хто дер голову догори, той був задрипан. Не зовсім здібний до лицарського ремесла, уважався маленьким лицарем (рицарем) отже: марципан. Поляки, що жили в українських степах, називалися: Степан. Деякі тримали пси з великими іклами, що звалися: клапан. А тих, які шамоталися, коли козаки їх в'язали, називали просто: шампан. Сорока

Ж Ж Ж

ДОРОГА СОРОКО!

Чи новачата в таборі мають спати самі-одні, без опіки? Дуня

ДОРОГА ДУНЮ!

Братчик чи сестричка повинні спати в тому самому приміщенні зі своїм новачством. Сорока

З М І С Т

ВІД РЕДАКЦІЇ.....	1
ДОКУМЕНТИ НАШИХ ДНІВ: Звіт з табору УПН „Лісові пригоди”.....	2
ЩО РОЗКАЖЕМО НОВАЦТВУ?	
Зозулині черевички – Сестр. Таія Стрітьєвич	8
Горіхи від білочки – Віталій Святовець	9
Незабудька – С. О. Ольга Свідзинська.....	10
МАЙСТРУЄМО	
Ляльковий театр.....	12
Паперовий рушник- С. О. Денис Беднарський.....	14
Кошичок з паперу - С. О. Денис Беднарський	15
ДІТИ СПІВАЮТЬ	
Мово рідна – Сидір Воробкевич, М. Г.	16
Печу, печу хлібчик	17
Чи чуєш мій друже – В. Осередчук	18
Я сьогодні від'їжджаю - В. Осередчук	18
НОВАЦЬКИЙ ТАНОК : Жили у бабусі	19
ІГРОВИЙ КУТОК: Пожежник – С. О. Ольга Свідзинська.....	20
САМОДІЯЛЬНА ГРА: Колобок.....	21
ІЗ ПРИРОДНИЧОГО ЗАПИСНИКА	
Ліс – найцінніший дар природи – К. Д. Ушинський	23
Білочкин сніданок – Р. Завадович.....	23
Тварини лісостепової зони.....	24
РОЗГАДАЙТЕ? - Сестр. Таія Стрітьєвич	25
ПРИКАЗКИ – С. О. Таія Берізко.....	26
ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО – СЕСТР. Таія Стрітьєвич.....	27
ВІСТІ З УКРАЇНИ	28
ЦІКАВЕ ЗВІДУСІЛЬ	
Дар любови – С. О. Ольга Свідзинська.....	30
Ці маленькі віршоквіти – о. Василь Богдан Мендрунь, ЧСВВ... ..	30
Я не бачив України – Петро Кізко	31
Коли є твої іменини? - С. О. Надя Кулинич	32
Камінь - Ігор Калинець	35
Киця - тигриця – Ганна Черінь	36
Штука магична – Сірній Орел Орест	37
Не будь козою - Платон Воронок	38
Мийте руки! – Алла Косовська.....	38
ОРЛЯЧА РОЗВАГА	39
ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКИ	40

